

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2/2565

ศาลจังหวัดเดชอุดม ศาลผู้ส่งความเห็น ศาลปกครองอุบลราชธานี ศาลผู้รับความเห็น นางสาว อ. กับพวกรวม 2 คน โจทก์ กรมทางหลวง จำเลย

ย่อ / หลักกฎหมาย

คดีนี้กรมทางหลวง จำเลย เป็นส่วนราชการมีฐานะเป็นกรม สังกัดกระทรวงคมนาคม ตามมาตรา ๒๑ (๖) แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ จึงเป็นหน่วยงานทางปกครอง ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และโดยที่มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติบทนิยามคำว่า "ทางหลวง" หมายความว่า ทางหรือถนนซึ่งจัดไว้เพื่อประโยชน์ในการจราจรสาธารณะทางบก ไม่ว่าในระดับพื้นดิน ได้หรือเหนือพื้นดิน หรือใต้หรือเหนืออสังหาริมทรัพย์อย่างอื่น นอกจาก ทางรถไฟ และหมายความรวมถึงที่ดิน พืช พันธุ์ไม้ทุกชนิด สะพาน ท่อหรือรางระบายน้ำ อุโมงค์ ร่องน้ำ กำแพงกันดิน เขื่อน รั้ว หลักสำรวจ หลักเขต หลักระยะป้ายจราจร เครื่องหมายจราจร เครื่องหมายสัญญาณ เครื่องสัญญาณไฟฟ้า เครื่องแสดงสัญญาณที่จอดรถ ที่พักคนโดยสาร ที่พักริมทาง เรือหรือพาหนะสำหรับขนส่งข้ามฟาก ท่าเรือสำหรับขึ้นหรือลงรถ และอาคารหรือสิ่งอื่นอันเป็นอุปกรณ์งานทางบรรดาที่มีอยู่หรือที่ได้จัดไว้ในเขตทางหลวงเพื่อประโยชน์แก่งานทาง หรือผู้ใช้ทางหลวงนั้นด้วย และกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมทางหลวง กระทรวงคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๒ กำหนดว่า ให้กรมทางหลวงมีภารกิจเกี่ยวกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้าน ทางหลวง การก่อสร้างและบำรุงรักษาทางหลวงให้มีโครงข่ายทางหลวงที่สมบูรณ์ครอบคลุมทั่วทั้ง ประเทศ และเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวก รวดเร็ว และปลอดภัยในการเดินทาง โดยให้มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้ (๑) ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วย ทางหลวงเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับทางหลวงพิเศษ ทางหลวงแผ่นดิน และทางหลวงสัมปทาน รวมทั้งกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง (๒) วิจัยและพัฒนางานก่อสร้างบูรณะและบำรุงรักษา ทางหลวงพิเศษ ทางหลวงแผ่นดิน... จากบทบัญญัติดังกล่าวจะเห็นว่า จำเลยมีอำนาจหน้าที่ ตามกฎหมายในการก่อสร้าง บูรณะและบำรุงรักษาทางหลวงในส่วนที่เกี่ยวกับทางหลวงพิเศษ ทางหลวงแผ่นดิน และทางหลวงสัมปทาน เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวก รวดเร็ว และปลอดภัยในการเดินทาง ซึ่งรวมถึงการบำรุงรักษาที่ดิน พืช พันธุ์ไม้ทุกชนิดที่มีอยู่ หรือที่ได้จัดไว้ใน เขตทางหลวงดังกล่าวด้วย เมื่อโจทก์ทั้งสองฟ้องว่าจำเลยซึ่งเป็นหน่วยงานทางปกครองละเลยต่อ หน้าที่ไม่ดูแล มิได้ตรวจ ตัดหรือแต่งกิ่งต้นไม้ในเขตทางหลวงให้อยู่ในสภาพเรียบร้อยและปลอดภัย ต่อผู้ใช้ทางหลวง เป็นเหตุให้เมื่อมีฝนตกและลมกรรโชกพัดต้นไม้ขนาดใหญ่ริมทางหลวงล้มทับ รถจักรยานยนต์คันที่ผู้ตายขับเป็นเหตุให้ผู้ขับถึงแก่ความตายและรถจักรยานยนต์ได้รับความเสียหาย โดยมีคำขอให้จำเลยชดเชยค่าสินไหมทดแทนแก่โจทก์ทั้งสอง กรณีตามคำฟ้องของ โจทก์ทั้งสอง จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองอันเกิดจากการ ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) แห่ง พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่อยู่ในอำนาจ พิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง

องค์คณะ

ไม่มี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/2/2565>